

גליון מס' 201
פרשת ניצבים
כ"ו אלול תשפ"א

לע"נ מורנו ורבנו הרב חיים אבישלום כהן זצוק"ל

ברכת חיים

תקיעת השופר של ה'רוקח' בלב ים

בשנת ה' אלפים ת"ק יצא רבי אליעזר רוקח זצ"ל (בעמח"ס 'מעשה רוקח') בדרכו לארץ ישראל, כששניים מתלמידיו מתלווים אליו כדי לשמשו בדרכו. והנה, בליל ראש השנה, בעוד הספינה שטה על פני הים, פרצה לפתע רוח סערה. הספינה החלה מיטלטלת אנה ואנה, הרוחות החזקות הניעוה בכל כוחן, הניפוה והשליכוה על הגלים הגועשים.

הספינה דמתה באותה שעה לקליפת אגוז המקפצת על פני המים. שמץ של תקוה היה עוד בלב אנשי הספינה, בראותם כי אין הספינה טובעת למרות כל גלי הסערה, אך הספינה הרעועה לא יכלה לעמוד זמן רב בפני לחץ המים הסוערים, וסדקים החלו נובעים בקורות העץ הבלות של הספינה. אט אט החלו המים פורצים אל הספינה, והיא החלה שוקעת במצולות הים. המלחים טרחו כמטורפים; אלו ניסו לשאוב בדליים את המים שחדרו פנימה, ואלו ניסו לסתום בקצות אצבעותיהם את הסדקים שבקורות הספינה, אך כל מאמציהם היו לשווא.

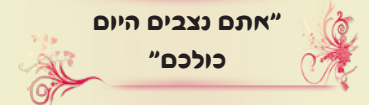
כל אותה עת ישב הגאון רבי אליעזר בחדרו, שקוע ברעיונותיו הקדושים, וכל מעייניו רוחו נתונים לדברים שבקדושה. כל כך היה שקוע במחשבותיו, עד כי לא חש כלל בנעשה בספינה!

תלמידיו, שידעו מה גדול כוחו של רבם בתפילה, נכנסו אליו כדי שיבקש רחמים מלפני בעל הרחמים שיחוס וירחם עליהם, אך בכל פעם כשנכנסו לחדרו וראוהו שקוע בשרעפיו - נרתעו לאחוריהם, ולא העזו להפריעו. כיון שבאו מים עד נפש וראו כי קרובה שעתם למות, חזרו ונכנסו לחדרו של רבם, ונגעו בו.

מיד ניעור ממחשבותיו ופנה אליהם: "מה אתם מבקשים?" געו התלמידים בבכייה וצעקו: "רבינו, למה אתה מחשה?! הלא בצרה גדולה אנחנו!" וסחו לפניו כל הנעשה. ענה רבנו ואמר: "הזדרזו והביאו לפני שופר, ולכשיעלה עמוד השחר - נתקע כדי לקיים מצות תקיעת שופר".

כיון שתקע בשופר, מיד עברה רוח אחרת ביים, המים שקטו מזעפם והסערה חלפה. המלחים שאבו את המים שחדרו לספינה, תקנו את לוחות העץ והמשיכו בדרכם לחוף מבטחים. לימים, משסיפרו מעשה זה לרבי בונים מפשיסחא זצ"ל, אמר: בטוחני כי רבי אליעזר לא נתכוון להשקית הסערה בתקיעתו; רבי אליעזר ראה את הסער הגדול, והבין שחיהם נתונים בסכנה, ומשכך - היו כל מעייניו נתונים לרצונו העז לזכות לקיים את מצוות היום בטרם ישקעו במצולות, אך זכות המצוה עמדה לו והים נח מזעפו! (מועדי השנה).

"אתם נצבים היום כולכם"

המילה "היום" מציין את היום הידוע - ראש השנה, ככתוב: "ויהי היום ויבואו בני אלוקים להתייצב על ה'" (איוב א), וזה היה בראש השנה. אומרת התורה: אם אתם נצבים היום כולכם כאחד, באחדות ובאהבת הזולת, ולא יהיה ביניכם פרוד לבבות - תהיו נצבים היום, בראש השנה יהיה מעמדכם לפני כס המשפט ניצב וחזק, ותכתבו ותחתמו לאלתר לחיים טובים, וכדברי המדרש: משל לעצים דקים, אם עושים מהם אגודה אחת - חזקים הם. וממשיך הפסוק: "ראשיכם שבטיכם זקניכם ושוטריכם כל איש ישראל" - כשמפרטים את הגדולים העומדים בראש העם, מדוע אומר אחר כך "כל איש ישראל"? אלא שאצל הקדוש ברוך הוא כולם שווים! לפני כולם פתוחה הדלת להתקרבות להשם יתברך, "כל איש" אפילו מפשוטי העם "ישראל" הוא, וחשוב אצלי - שהביטוי "ישראל" הוא לש' חשיבות

(החם סופר).

זמני הדלקת נרות:

פרשת ניצבים

כניסת השבת

18:40

צאת השבת

19:39

ר"ת 20:18

רחוב גלבוע 11 גבעתיים

לקבלת העלון במייל: r0533157301@gmail.com

אומרת הגמרא בברכות: "הרואה את חברו אחר י"ב חודש, מברך מחיה המתים". שואל המרש"א שם, מדוע יש לברך עליו מחיה המתים, הרי הוא היה חי ושלם, עד עכשיו.

עונה המהרש"א, שכל אדם בראש השנה הינו כמת, משום שפוסקים לו חיים חדשים לחלוטין. עצם העובדה שהיה חי בשנה שעברה, לא קשורה כלל לחיים שיקבל בשנה הקרובה. בריאותו נקבעת מחדש, כולל ההצלחה, הפרנסה, הנחת והשמחה. ממש כתחיית המתים, לפיכך כשרואים אותו מוזכרים דווקא נוסח זה.

סיפר הרה"ג מנחם שטיין שליט"א את המעשה המופלא הבא: היה זה לפני מספר שנים, כמה ימים לפני ראש השנה. מתקשרת אלי תלמידה ופונה אלי בתחנונים: "שלום כבוד הרב, רציתי לשאול האם אני ובעלי יכולים לעשות אצלכם את ראש השנה?". הכרתי אותה, היתה זו תלמידה מהשכונה שלנו אשר תמיד מגיעה לשמוע שיעורים ושיחות מוסר. "הרב יודע שאני ובעלי כבר שנים רבות לא זכינו בילדים, על כן החלטנו השנה, לבוא אליכם על מנת להתחזק איתכם בראש השנה הקרוב ולהרגיש את רוממות היום, בתפילה שאולי השנה ירחם עלינו ה'", סיימה בצער.

"בשמחה", השבתי. הם הגיעו אלינו, סידרנו להם חדר, כשהם מצטרפים אלינו לתפילות, לסעודות, לשירי הנשמה ולדברי ההתעוררות שנאמרו מפי בני הבית ביום הדין הגדול. מוקדם בבוקר עם עלות השחר, כמו כולם ברטט ורעדו ועשו את דרכם אל התפילה בישיבת 'אור ישראל' בפ"ת. בית המדרש היה מלא מפה לפה. בחורי הישיבה שקמו מוקדם, ישבו כבר במקומם והחלו את התפילה. אף עזרת הנשים היתה גדושה, והכל שפכו את ליבם בתפילה לה' שירחם עליהם בדינם ויזכה אותם בשנה טובה. והנה, לאחר תפילת שמונה עשרה, נפתח ההיכל והוציאו את ספר התורה על מנת לקרוא את קריאת היום הראשון: "וה' פקד את שרה", ואחר כך את ההפטרה בה מסופר על פקידת חנה, אשת אלקנה.

חז"ל מספרים כי שרה וחנה, נפקדו ביום ראש השנה, אחר ששנים רבות לא זכו לחבוק ילד. מלבד זאת, מציינת הגמרא, אף 'בית וולד' לא היה להם, היינו רחם, כך שלא היה להם סיכוי על פי הטבע לזכות לילדים.

אך בראש השנה הם שכנעו את הבורא בתפילתם וזכו לישועה, על כן קוראים ביום גדול שכזה דווקא את המעשה על פקידת שרה אחר 90 שנה, וכן על פקידת חנה לאחר שנים רבות של סבל וצער, למדנו שביום ראש השנה יכול ה' לתת לאדם את כל מבוקשו, אף שעל פי הטבע אין לדבר סיכוי להתרחש.

החזון החל בקריאת ההפטרה, ואז לפתע, בעת אשר הגיע למילים: "ויאמר לה אלקנה אשה: חנה, למה תבכי, ולמה לא תאכלי, ולמה ירע לבבך, הלא אנכי טוב לך מעשרה בנים", נשמע זעקה אדירה מעזרת הנשים. הכל נבהלו עד למאות, ואף החזון הפסיק את קריאתו. היתה זו אותה תלמידה צעירה. היא בכתה בהיסטריה ממש כמו ילדה קטנה. כל הצער והקושי שהיו אצורים בה במשך שנים רבות, התנקזו לאותו רגע בו שמעה את פנייתו של אלקנה לחנה אשתו.

היא לא יכלה לנשום מרוב בכי. בנותי, שישבו לידה בתפילה, ברחו מהמקום מפחד ומבוכה למראה בכי כה מייסה. היא בכתה ללא הרף במשך שבע דקות, כאשר לא היה איש בבית המדרש שלא הצטמר מהמעמד. הבחורים פנו לראש הישיבה ושאלו כיצד לנהוג, אין זה אפשרי להמשיך בקריאת התורה כשקולות בכי כה קשים נשמעים בבית המדרש.

ראש הישיבה השיב להם: "הניחו לה לבכות, הרי זו אשה צעירה ששנים לא זכתה לילדים, ומבינה היא שהיום, ביום ראש השנה יכול ה' לפקוד כל אחת, על כן היא שופכת את כל ליבה בדמעות רותחות לה".

ראש הישיבה הטח את ראשו מטה ברעדה והקשיב לבכי שלא פסק. לא היתה עין שנשארה יבשה, כולם הרגישו באותה העת את חרדת הדין וליבם נשבר בקרבם. לאחר שבע דקות בדיוק היא נרגעה והחזון המשיך בקריאת ההפטרה.

התלמידה לא ויתרה כלל ובכל רגע מימי של ראש השנה היא לא פסקה מלומר תהילים ולהתחנן לה' לישועה קרובה.

תם יום הדין והתלמידה ובעלה שבו לביתם. "מעולם לא היתה בישיבה כזו התעוררות בראש השנה", קבע ראש הישיבה, "והכל בזכות אותה אשה שבורה אשר שפכה כמים ליבה נוכח פני ה'".

רבתיי היקרים, הקשיבו לי טוב, באותה שנה בחודש תמוז, מתקשרת אלי אותה תלמידה ומספרת לי בהתרגשות: "הרב שטיין, בשעה טובה נולד לנו בן זכר". וכך שנה אחר שנה היא זכתה בילד ועוד ילד, כשהיום היא אמא מאושרת ל-8 ילדים

נפלאים.

אנשים רבים עומדים המומים עד היום: כיצד זכתה היא ל-8 ילדים, אחר ששנים רבות בהן חיה בבדידות ובהבנה שאולי לא תזכה לעולם לחבוק בן?...

אך כל מי שהיה בישיבת 'אור ישראל' באותו ראש השנה יודע באופן חד משמעי - התפילות המרטיטות, קרעו שערי שמיים וזיכו אותה להפוך סדרי בראשית ולזכות שינתן לה מבוקשה.

אין זה משנה מה היה בשנה שעברה, בראש השנה הזה אתה יכול לקבל כל שתבקש, כי כעת הקב"ה מחלק בריאות, פרנסה, ילדים, זיווגים, הצלחה וכו' - עכשיו זה הזמן, ומי שינצל את היוםימים האלה בקדושת הדיבור ויתחנן לה' מקירות ליבו שיזכה בכל מבוקשו - יזכה לשנה טובה ומאושרת. שווה להשקיע יומיים בשביל לנוח שנה שלימה!

כתב האלף המגן' (תקפד, מד): "גם אדם שנכתב ונחתם בראש השנה בספרן של רשעים חס ושלוים, מכל מקום אם יבכה ויעשה תשובה באותו יום - יקרע גזר דינו ויכתב בספר חיים טובים בספרים של הצדיקים". לכן, הבה ננצל יומיים קדושים אלו להתחנן, לבקש ולהרעיש עולמות לפני אב הרחמן ונזכה בזכות זה לשנה טובה. ראש השנה הוא זמן לישועות גדולות היוצאות מגדר הטבע, כך גם היה לכל אורך ההיסטוריה. מובא בגמרא, שבראש השנה נפקדו שרה, רחל וחנה, ולפי מדרש תנחומא גם רבקה ולאה, וגם אימו של רבי שמעון בר יוחאי, וזאת על אף שנגזר עליהן מלכתחילה שלא יוכלו להביא ילדים לעולם. אלא, שבכוח התפילה שלהן, ובצירוף היום הגדול הזה, שכל כך מסוגל לניסים, הן זכו לבלתי אפשרי. בנוסף, בראש השנה נתבטלה העבדות במצרים, והחלה גאולת עם ישראל.

השופט זה סבא שלי

מסופר על זוג יהודי מתושבי ארצות הברית, שהיה במחנות העבודה בתקופת המלחמה. בתום המלחמה פרקו מעליהם עול מלכות שמים לגמרי רח"ל, אולם מאחר שהיו מיוצאי פולין שוחחו בביתם באידיש, ובזה הסתכמה כל הזיקה של בנם ליהדות. משנעשה בן עשרים החל לעסוק בסחר בסמים ביחד עם שני שותפים גויים.

כעבור חמש שנים תפסו אותו אנשי השלטון בעיצומו של המסחר. אחד מהשותפים הצליח להימלט, השני הסכים להיות עד בתמורה להקלת עונשו, והשלישי, בנם של אותו הזוג, היה צפוי לעונש של עשרים וחמש שנה כפי חוקי המדינה. מיד שחר הוא עורך דין מומחה שיעמוד לימינו. פרקליט זה הבהיר לו שלפי הנראה אין מנוס מעונש מאסר ממושך בבית הכלא, ואין בידו אלא לנסות להמעיט במקצת מסך השנים.

הלה נבהל עד מאד ונפלה רוחו בקרב. לאחר כמה ימים פגש במסעדה בשעירי יהודי זקן, היהודי שראה כי פניו נפולות, שאלו: הגידה נא לי מה אירע עמך ולמה נפלו פניך. אותו סוחר לא אבה לענות לו באמרו וכי מה יועיל לו זקן זה. אולם הזקן הפציר בו, והוסיף לומר לו, הנה עברתי את המלחמה וכבר עברו עלי צרות רבות ורעות, אולי יש בידי לעזור לך. השתכנע אותו צעיר, ויספר לו כל הקורות עמו. נענה לו הזקן, כפי הנראה לא תצמח ישועתך מהעו"ז, בוא נא עמי לצדיק פלוני ובוודאי תועיל לך ברכתו, ולקחו לצדיק עליון שהתגורר אז בניו יורק רב זה העניק לו את ברכתו להצלחה במשפט.

בהגיע יום המשפט המתינו הכל לעורך הדין שיגיע אולם הלה איחר, והתקשר להודיע שפספס את המטוס וכבר אין בידו להגיע, והינו שולח את אחד מעובדיו למלא מקומו. ואכן, הגיע המחליף, אך עד מהרה התברר, שאינו אלא חובבן מתחיל. עורך הדין פתח פיו בדברי סנוגוריה, וכך האריך בדבריו במשך שעה אחת.

לאחר מכן דיבר התובע דברים שלא מן העניין ללא כל טעם וריח. בתום דבריו הודיע השופט שהיות ואין שום הוכחות וראיות מצד התביעה שאכן הלה חטא, על כן הכל בטל ומבוטל, והוא יצא לחפשי חינום. לא האמין האיש למשמע אוזניו, שהנה נתהפך עליו הגלגל בבת אחת ויצא מאפילה לאורה. הוא ניגש אל עורך הדין המתחיל, לשאלו כיצד הצליח להשפיע על השופט ולהטות ליבו מן הקצה אל הקצה, נענה לו עורך הדין ואמר, הנה השופט סבא שלי, והיות שזו לי הפעם הראשונה כסגנור בבית המשפט, רצה הוא לעודדני ולהחזיר בי את הביטחון והאמונה בכוחותי, על כן פטרך לגמרי מהעונש. חזר אותו האיש להודות לצדיק שברכו, הצדיק ביקש ממנו שיתחיל להניח תפילין כהודאה לה' על הניסים והנפלאות שעשה עמו והוא עשה כן, עד ששב בתשובה שלימה. ולדין אם בשר ודם ריחם בדין על נכדו, קל וחומר שאבינו שבשמיים ירחם עלינו בעמדנו לפניו למשפט כרחם אב על בנים, אלא שעלינו לזכור שאנו 'בנים למקום'.

סיפר הרב אלימלך בידרמן על אברך תלמיד חכם אשר הכירו משנות נעורותו, כי זה שנים רבות סובל מרורות מחור באזניו והיו יסוריו קשים ומרים, מה גם שבכל השנים הללו נאסר עליו לטבול במקוה כי יש בכך סכנה לאוזניו, והנה ביום הושענא רבה [תשע"ה] היה אצל רבו שהורה לו כי הגיע זמנו לעבור ניתוח באוזניו. כמה עסקני רפואה חשו לעזרתו ובמהרה הושג לו תאריך לניתוח.

כאן אירע האות והפלא, כי בבואו לפני הרופא הגדול ראה הרופא כי הוא בריא ושלים ואין באזנו כל זכר לחור. והיה הדבר כחידה שתומה כי כל רואיו ומכיריו ידעו כי הלה סובל קשות באזניו. עד שהאברך נזכר שבראש השנה קיבל על עצמו שלא לדבר בשעת התפילה, ונראה שבזכות שסתם פיו, נסתם חור אחר כנגדו.

סגולות לראש השנה

קברות צדיקים: יש נוהגים ללכת בערב ראש השנה לבית הקברות כדי להשתתף ולהתפלל על קברות הצדיקים ונותנים שם צדקה לעניים (שו"ע ס' תתפ"א בהרמ"א).

סכין חדשה: סגולה לפרנסה לקנות סכין חדשה בערב ראש השנה. **להסתפר ולכבס:** מנהג יפה להסתפר ולכבס בגדים ולגוזו ציפורנים בערב ראש השנה (שו"ע ס"ד).

מקוה: נוהגים לטבול במקוה טהרה בערב ראש השנה, ומנהג יפה הוא ואם אינו יכול לטבול בַּמְקוֹה, נכון שישפוך על כל גופו בבת אחת 12.8 ליטר מים במקלחת (מש"ב ס"ק כו ילקו"י עמ' כב ו- תמח).

תפלת מנחה ערב ראש השנה: כתב הבן איש חי: יזהרו להתפלל תפילת מנחה בכוונה יתירה כי היא התפילה האחרונה של השנה והכל הולך אחר החיתום (הלכות נצבים ס"ב).

תשובה: יקפיד אדם לשוב בתשובה בכל ליבו וכל שכן מעבירות שבין אדם לחבירו ולא ימתין עד ערב יום כיפור או

עשרת ימי תשובה לבקש מחילה מחברו, אלא יקדים ויעשה זאת לפני ראש השנה.

כעס: יתאמץ בכל כוחו לשלוט ביצרו לבל יבוא לידי כעס והקפדה בתוך ביתו - ביחוד בלילי ראש השנה ויומיהם.

וטוב אך אפים מגבור, ומושל ברוחו מלוכד עיה.

משניות: ונכון ללמוד משניות מסכת ראש השנה בסעודת ראש השנה, כי דבר בעתו מה טוב והם ארבע פרקים כנגד ארבע אותיות של שם ה'. [אפשר פרק אחד בכל סעודה] (ילקו"י מועדים עמ' לב).

שנה טובה: השפעה עצומה על כל השנה יש בכך, שלאחר תפילת ערבית של ראש השנה, יכנס אב המשפחה לביתו בשמחה ויברך את כולם במאור פנים "לשנה טובה תכתבו". ואחר כך יאמר 'פתח אליהו' עד 'קם רבי שמעון' ויוסיף פסוקים של ברכה המובאים במחזורים, ויזהרו שלא לדבר דברי חולין!

ברכת שהחיינו: כתב רבי חיים פלאג'י זצ"ל: "יאמר ברכת 'שהחיינו' בליל ראש השנה בקידוש, לאט ובאימה וביראה, ויכוון: להודות לה' יתברך שזיכה אותנו לחיות גם בשנה זו ולהגיע לרגע זה, ויזכור שיש אנשים שלא זכו להגיע ללילה הזה, רח"ל. והאומר ברכת שהחיינו בשמחה והודאה, סגולה היא שיעיג גם לראש השנה הבא בשמחה!"

סימנים: נהגו לאכול בשני הלילות של ראש השנה מיני מאכלים לסימן טוב לכל ימות השנה.

קבלה טובה: סגולה לזכות ביום הדין, כתב הרש"ש זצ"ל, שמי שיקבל עליו ביום הדין, ובפרט בתקיעת שופר אפילו קבלה אחת, הוא ערב שהקבלה הזאת תהי לו למליץ יושר.

רחמים: היסוד לתפילותינו לפני ה' הוא בקשת "רחמים". "רחמנו כרחם אב על בנים". עלינו להתאזר במידת הרחמים כלפי זולתנו ולהרבות בעשיית חסד עם הבריות, אז אפשר לקוות שגם ה' יתנהג עמנו ברחמים, שכך היא מידתו "כל המרחם על הבריות מרחמים עליו מהשמים" (רבי חיים שמואלביץ - "שיחות תשל"ג).

חידושים ושאלות

מהם שמותיו הנוספים של ראש השנה?

1. "יום תרועה" (במדבר כ"א, א)
2. "כסה" שנאמר "תקעו בחודש שופר בכסה ליום חגנו" (תהילים פ"א, ד)
3. "יום הזיכרון" (נוסח התפלה שתקנו אנשי כנסת הגדולה)
4. "יום הדין" (ספרי הקדמונים)

אלו דברים נוהגים שלא לעשות בימי ראש השנה ומדוע?

נוהגים לא לישון ביום ראש השנה, שהישיב בראש השנה מזלו ישן [לדברי האר"ל אפשר לישון אחרי חצות היום שכבר נתעורר המלאך על ידי התפלות והתקיעות], ולא לאכול דברים חמוצים, ויזהרו מאוד שלא לכעוס והכל לסימן טוב (שו"ע תקפ"ג סעיף ב' וכן איש חי נצבים)

מה הטעם לקיום מנהג התשליך?

כשהלך אברהם אבינו לעקוד את יצחק בנו היה זה ביום ראש השנה ובא השטן לעכוו ונעשה כמו נהר ונכנס אברהם במים עד צווארו. באותה העת אמר אברהם "הושיעה ה' כי באו מים עד נפש" וניצל, וכדי להזכיר זכות זו הולכים אנו לנהר (כף החיים תקפ"ג אות כ"ט)

מדוע נהגו לעשות תשליך במקום שיש בו דגים?

1. לתת אל ליבנו כשם שדגים חיים נאחזים במצודה, כך נאחזים אנו במצודת המוות והדין, ומתוך כך נהיה אחוזים יותר בתשובה.
2. כדי שלא תשלוט בנו עין הרע כמו שאינה שולטת בדגים ונפרה ונרבה כמותם.
3. לדגים אין עפעפיים ועיניהם תמיד פקוחות, כדי לעורר עינא פיקחא דלעילא [כדי לעורר את ההשגחה העליונה]. (שו"ע תקפ"ג ב' ומשנה ברורה ס"ק יח' ותענה).

מדוע בחג זה מתכסה הלבנה?

בזוהר הקדוש (פרשת שופטים) כתוב שכאשר מגיע ראש השנה מגיע המקטרג לפני הקדוש ברוך הוא לתבוע דין לבניו, והוא מביא את השמש עמו, וכשהולך להביא את

הלבנה היא מתכסית, ועולה לאותו מקום שבו נאמר: "במכסה ממך על תחקור" לפייס אותו על בניו שחטאו וזה שאמר הכתוב: "תקעו בחודש שופר בכסה ליום חגנו".

כיצד מתבלבל השטן מתקיעות השופר?

1. כשרואה את ישראל מחבבין את המצוות, מסתתמים דבריו ואינו יכול לקטרג (רש"י ר"ה ס"ו:)
2. כיוון ששומע את התקיעות חושב שזה שופרו של משיח והגיע הזמן שיתבטל השטן מן העולם, ואז מתבלבל ואין לו זמן לקטרג (תוספות ר"ה ס"ז:)

אילו מאורעות היו בראש השנה?

בראש השנה השלים הקדוש ברוך הוא את כל מעשה בראשית ובאותו היום נברא האדם הראשון, כיצד, שעה ראשונה עלה במחשבה, בשניה נמלך במלאכי השרת, בשלישית כינס עפרו, ברביעית גיבלו, בחמישית רקמו, בשישית עשאו גולם והעמידו על רגליו, בשביעית זרק בו נשמה, בשמינית הכניסו לגן עדן, בתשיעית ציהוה על עץ הדעת, בעשירית עבר על ציוויו, באחד עשר נידון, בששים עשר יצא בדימוס ונמחל לו מלפני הקדוש ברוך הוא.

אמר לו הקדוש ברוך הוא: אתה סימן לבניך, כשם שנכנסת לפני בדין ביום זה ויצאת בדימוס כך עתידים בניך להיות נכנסין לפני בדין ביום הזה ויוצאין לפני בדימוס (פסיקתא דרב כהנא בחודש השביעי). ודע, כי בתשרי נולדו אבות העולם, ובראש השנה נפקדו שרה רחל וחנה כי עקרות היו, וה' פקד אותן ביום זה שתלדנה, ובראש השנה יצא יוסף מבית האסורים לאחר שהיה כלוא שם שנים

עשרה שנה, ובראש השנה בטלה עבודה מאבותינו במצרים ובאה ראשית גאולתם, ולאחר גלות בית ראשון עלו בני ישראל מבל עם עזרא הסופר לארץ ישראל, והגיעו לכותל המערבי בראש השנה, והיה עזרא קורא בתורה ולא הבינו מה היה מתפלל וקורא והיו בוכים על שלא הבינו שפת הקודש שהיו יודעים לדבר רק ארמית אמר להם: "לכו אכלו משמנים ושתו ממתקים ואל תעצבו כי חדות ה' היא מעוכם" (נחמיה ה, י).

בית כנסת מרכזי
"בית יוסף"
בנתיים

זמני התפילות
ושיעורי התורה
לחגי תשרי
תשפ"ב

שימו לב!
בימים הקרובים
יחולק בבית הכנסת
פרוספקט
זמני התפילות והשיעורים
בחגי תשרי
תשפ"ב

בית כנסת מרכזי
נחל אברכים ונחל חתם
לשדוד הברכות למבוגרים ולעורר
שיעורי תורה למבוגרים ולנשים
בית הכנסת המרכזי "בית יוסף" | רח' גלבוע 11 | בנתיים | טלפון: 054-4843340 | e-mail: b544862@gmail.com

שיעורי התורה בבית הכנסת "אליהו הנביא" בתל אביב

מפגשים לצעירים בבית הכנסת "בית יוסף" גבעתיים

סליחות באשמורת הבוקר בבית הכנסת "בית יוסף"

**ביקור בירושלים
אצל הרבנים הצדיקים
המקובל הרב
דוד בצרי שליט"א
והגאון הרב
יעקב עדס שליט"א**

ג'ט"ו

זמני התפילות לימי "ראש השנה"

יום שני - ערב ראש השנה (6/9)

סליחות (מנין ראשון) 5:55 (הודו)
התרת נדרים
סליחות (מנין שני) 6:30
תפלת שחרית (מנין שני) 7:15 (הודו)
התרת נדרים 8:00
תפלת מנחה ערב ראש השנה 18:36 זמן הדלקת נרות
תפלת ערבית ליל ראש השנה 19:00

יום שלישי - א' ראש השנה (7/9)

תפלת שחרית ראש השנה 7:30
תקיעת שופר 9:15 משוער
שיעור מאת הרב אליהו דרייפוס שליט"א 17:00
תפלת מנחה 18:15
תשליך 18:30
תפלת ערבית 19:15

יום רביעי - ב' ראש השנה (8/9)

תפלת שחרית ראש השנה 7:30
תקיעת שופר 9:15 משוער
שיעור מאת הרב אליהו דרייפוס שליט"א 17:00
תפלת מנחה 18:30
תפלת ערבית 19:33

זמני התפילות ושיעורי תורה - צום גדליה

יום חמישי - צום גדליה ג' תשרי (9/9)

סליחות (מנין ראשון) 00:30
סליחות (מנין שני) 5:00
תפלת שחרית (מנין ראשון) 5:55
סליחות (מנין שלישי) 6:30
תפלת שחרית (מנין שני) 7:15
שיעור גמרא 8:30
שיעור דף היומי 12:30
תפלת מנחה (מנין ראשון) 13:15
סליחות (מנין רביעי) 13:30
סליחות (מנין חמישי) 17:45
תפלת מנחה (מנין שני) 18:30 ברכת כוהנים
תפלת ערבית 19:00
צאת הצום 19:15

יעמדו על הברכה

התורמים

שמות

לעילוי נשמת:

להנצחות ולהקדשות

לרפואה שלימה:
אידית דובה
בת אלקה רות הי"ו

לעילוי נשמת רבינו:
הרב חיים אבישלום
בן בלנקא זצוק"ל
ת.נ.צ.ב.ה

לעילוי נשמת:
האישה הצנועה מרת
פנינה בת בלנקא ז"ל
ת.נ.צ.ב.ה

לעילוי נשמת:
הרבנית
צפורה בת טובה ע"ה
ת.נ.צ.ב.ה

וילט טוינה בת תפחה ודוד ז"ל
נפטר י"ח תמוז תש"פ
שלמה טוינה בן דבורה ודוד ז"ל
נפטר ט"ו אלול תש"פ
ת.נ.צ.ב.ה

במיל:
b5448622@gmail.com
:sms-b
054-4843340